

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

20 Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: & in sæculum sæculi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

diceret, Præcurre autem prior in domum tuam (haud dubium, quin ad cor te ipsum reuocans) & illic aduocare (mentem, scilicet à terrenis reuocando, eamque ad pedes Domini aduocando, hoc enim est. Et illic aduocare) & illic lude, & age conceptiones tuas, diuinis videlicet & spiritualibus gaudijs te oblectando, ac cælestibus meditationibus, & delicijs perfruendo. Quæ omnia cum Dei memoria faciat, curandum diligentissimè nobis est, vt ea quam fieri poterit frequentissima & colatamur ipsi, & diuinis muneribus respondeamus.

20 Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

Particula propterea, vt manifestè est etiam in Hebræo, causalis est. Nec desunt, qui referant ad ea, quæ proximè præcessere. Quia filios tantæ Matris constituisti Principes super omnem terram; & illi ubique memores erunt nominis tui, propterea populi confitebuntur tibi. Melius Chrysostomus ad omnia præcedentia refert. Quia speciosus factus es præ filijs hominum quia deduxit te mirabiliter dextera tua vt inimicos ubique subderes, quia veritate, & mansuetudine, & iustitia regnasti quia Sponsam ex nostro genere assumpti, regni que consortem fecisti, tot mundum ornasti, mundum felici commutatione

renouasti, propterea populi confitebuntur tibi.

Neque diutius quærendum est, de qua Confessio confessione agatur. Nam non solum vox hic laus Hebræa **תודה** sed totus cōtextus indicat manifestè de confessione laudis hic agi, de qua millies in Psalmis. Confessio eius super cælum, & terram. Et, Confessionem, & decorem induisti. Et, Confiteantur Domino omnes misericordiæ eius. Et, Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. Et, Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: & additur, Terra dedit fructum suum, forte fructum labiorum: de quo Apostolus, Per ipsum ergo offeramus Hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini eius. Quem & Oseas, Virulos labiorum, quasi sacrificium laudis nominat. Populi autem non vna, aut altera gens, sed planè populi omnes. Quod si Propheta noster constituit Cantores ad laudandum Dominum, Quoniam bonus, quoniam in seculū misericordia eius, quam latè patebat laus illa, quæ in vno Iudææ angulo, imò in vno Hierosolymæ Templo coërcebatur? Nunc autem, & idem Dauid per vniuersum orbem, & insulas, quæ procul sunt, laudes Deo concinit. Vnde S. Chrysostomus exclamat, O magnam citharam, hominum totius orbis animas, veluti nervos quosdā,

H 3 vnam

Psal. 148.

Psal. 103.

Psal. 105.

Psal. 144.

Psal. 66.

ad Hebr.

13.

Osee 14.

Psalm. 16.

Humil. 6.

de peni.

Ep. 18. ad Mircellā Phil. 2. vnā in consonantiam, vnum gloriæ sermonem concrepantem, & congregantem. & vt ait S. Hieronymus, vel arator stiuam tenens Alleluia decantat : vt in nomine Iesu omne genu flectatur, & omnis lingua confiteatur.

Primum Quod De his canticis delectatur. Tripliciter autem præcipuè, vt multa omittam, ad confitendum, & laudandum excitamur. Primò, quia Deus ipse his canticis, & cōfessionibus delectatur. Et forte iuxta S. Bernardum id agebat Sponsus, cum Sponsæ diceret, Sonet vox tua in auribus meis. Vox (inquit iste Sanctus) admirationis in animo contemplantis: vox, gratiarum actio est. Et quoniam antè dixerat

Serm 62. in Cant. debere contemplatorem beatarum virtutum, & Sanctorum domicilia percurrere, & facta quasi cauerna in montibus, vel potius in mentibus sanctis, dum se vltro inflectunt ad pietatem, requiescere vel patulum apud illos, subdit, Delectatur admodum istiusmodi cauernis Deus; è quibus sibi vox resonat gratiarum actionis, vox admirationis, & laudis. Et ipse per

Psal 49 Eccl. 43. c. 15. Prophetam, Sacrificium laudis honorificabit me: & alibi Scriptura, Benedicentes Dominum, exaltate illum quantum potestis: maior est enim omni laude. Et itè Sapientiæ enim Dei adstabit laus. Perpende verbum Adstare. Nunquam enim opera diuinæ sapientiæ à laude disiuncta esse debent. Vnde subdit, Et in ore fidelium

abun
ctum
fruct
hanc
Dei d
bit ea
Se
delect
Psal
Dom
Ipse P
Dom
num,
num:
dat, v
psalm
psalter
sola ve
terio a
dat. V
sonet l
cum v
bis alio
fileas.
uius ag
fiteatur
voce, s
dentem
autem
est dig
deuotio
atque i

abundabit. Est autem fidele os, quod fructum suum non mentiendo, sed fideliter fructificando Domino reddit. Et, vt scias hanc ipsam laudationem magnum esse Dei donum, adiungit, & Dominator dabit eam illi.

Secundò, quia ipsa laus Dei maximè *Secundò* delectat nos, vt experientia ipsa docet; & quod laus Psalmista noster indicat, cum ait, Laudate *Dei delectat nos.* Dominum, quoniam bonus est Psalmus. *Psalm. 146.* Ipse Psalmus (inquit S. Augustinus) laus *Aug. in hunc Psalm.* Domini est: hoc ergo ait, Laudate Dominum, quoniam bonum est laudare Dominum: & subdit, Lingua tua ad horam laudat, vita tua semper laudet. Nam quoniã psalmus non est quilibet cantus, sed ad psalterium, qui ergo psallit (inquit) non sola voce psallit, sed assumpto etiam psalterio accedentibus manibus voci concordat. Vis ergo psallere? non solum vox tua sonet laudes Dei, sed opera tua concordent cum voce tua. Cum voce cantaueris, filebis aliquando; in vita sic canta, vt nunquã fileas. Nihil ergo delectabilius, nihil suauius agit homo, quam vt Deo semper confiteatur: vbi & cantat ipse dulci admodũ voce, sed dulciorem audit, dum verba red- *Serm. 45. in Cant.* dentem vicissim Spõsum exaudit. Lingua autem Sponsi, vt ait S. Bernardus, fauor est dignationis eius; animæ verò, feruor deuotionis. Elinguis (inquit) est anima, atque infans, quæ hanc non habet, & non

potest ipsi vllatenus sermocinatio esse cum Verbo. Vides quali opus sit lingua, vt laudemus Deum, & vt Deum laudantes ipsa laude delectemur.

Tertio quod laus Dei representatio est vitæ futuræ. *Tertio*, quia confiteri Domino; & laudare illum representatio quædam futuræ vitæ est, vbi sine termino, & verè in æternum, & in seculum seculi, id est, in æternū, & ultra laudabitur Deus. Vbi sine tempore in æternitate Beati laudant; & in facie Dei, quam semper vident, legunt sine syllabis temporum (vt ait S. Augustinus)

Conf. l. 13. c. 15.

legunt, eligunt, & diligunt. Semper legunt, & nunquam præterit, quod legunt: eligendo enim, & diligendo legunt ipsam incommutabilitatem consilij tui. Non clauditur codex eorum, nec plicatur liber eorum, quia tu ipse illis hoc es, & es in æternum. Idem dic de concentu, & laudibus sempiternis. In illo enim libro, qui non clauditur, & non plicatur, cantant laudes Dei: vbi eo suauiores erunt voces, quo visio fuerit perfectior, & caritas ardentior. Quam beatum autem erit vocem audire Humanitatis Christi Deum laudantem supra omnem modum, atque mensuram? Quam suaue Dei paræ concentus mellifluos percipere, Angelorū, Apostolorum, & Sanctorum omnium? vt vox nostra quasi vna cum ceteris facta, etsi non adeo

Præfat. in Psal. 148.

in se magna, his tamen coniuncta magna censenda sit. Quare S. Augustinus in hac

vita

vita docet nobis incipiendas esse laudes Dei, quas in futura sine fine cantemus. Meditatio (inquit) præsenti vitæ nostræ in laude Dei esse debet, quia exultatio sempiterna futuræ nostræ vitæ laus Dei erit. Et nemo potest idoneus fieri futuræ vitæ, qui se ad illam modo non exercuerit. Interim ergo, quandiu in peregrinatione sumus, & laudemus assidue Dominum, & delectemur laudibus, quas illi Maiestati cælestes Spiritus exhibent. Atque hoc desiderio, cū illi perpetuò laudent, gratulabundus gaudia sua illorum gaudijs miscens, excedens super se Propheta dixit, Laudate Dominū *Psal. 148.* de cælis, laudate eum in excelsis. Et, vt sermonem suauissimum de confessione, & laudibus Dei, & Canticum pro floribus, & lilijs, verbis sancti Spiritus concludamus, audiamus quid dicat. Obaudite me *Eccles. 39.* diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate. (Quam pulchrè rosis nostris, vt lilijs, id est, dicatis Deo famulis odore, & splendore virtutum eminentibus, laus congruit?) Quasi libanus odorem suauitatis habete. (Candorem in libano, & odorem thuris, id est, diuinæ laudis agnosce.) Florete flores quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, (Et, lilia nominatim ponuntur candore mulcentia, odore oblectantia, in quæ spinæ, vt, dum explicaremus titulum nostri psalmi diximus, commutatæ

H 5 sunt.

sunt.) Et collaudate Canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. (Puri enim, & odorem spirantes benè laudant Dominum, quia rectos, non distortos decet collaudatio) Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in voce labiorum vestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in confessione, Opera Domini vniuersa bona valde. Quorum eximia & præstantissima, ut pote gratiæ, & gloriæ in hoc Psalmo cantata sunt. Ut meritò omnes, qui in voce exultationis, & confessionis, & sono spiritaliter epulantis canimus, clamemus incessanter Deo gratias, Deo gratias.

Ep. 77.

Nam quid melius (inquit S. Augustinus) & animo geramus, & ore promamus, & calamo exprimamus, quam Deo gratias? Nihil dici breuius, nec audiri lætius, nec intelligi grandius, nec agi fructuosius potest. Breuis siquidem est vox syllabarum pronuntiatione, lætissima superabundanti dignatione, grandis admodum mysterij significatione, vtilissima verò perpetua actione.

Nunc ergo, benignissime Iesu, accipe sacrificium laudis de manu linguæ meæ, quam formasti, & excitasti, vt confiteatur nomini tuo: & sana omnia ossa mea, & dicant, Domine quis similis tibi? Laudet te anima mea, vt amet te: & confiteatur tibi miserationes tuas, vt laudet te. Ignorantia

see cl
munc
assum
Feci
sic ex
luntar
nunc
mund
fitear t
na tan
uelant
hymnu
sit glori
Amen

ME

H

diffadiff
luminis
constitu

ſce clementiſſime, quod enarrauerim im-
mundis labijs myſteria Epithalamij tui, &
aſſumpſerim delicias tuas per os meum.
Feci vt laudarem te, & excitarem me, vt
ſic excitatus perfectius laudarem te. Vo-
luntaria oris mei approba Domine; & vel
nunc igne de cœleſti altari tuo aſſumpto
munda labia mea, vt tibi in hac vita con-
fitear totis medullis cordis mei, & in ęter-
nandem te regente, te ducente, te re-
uelante cum Angelis, & Sanctis tuis
hymnum concinam nomini tuo, cui
ſit gloria, & honor in ſecula ſeculorum.
Amen.

MEDITATIONES
IN PSALMVM
CXVIII.

HVIVS PSALMI
PRAESTANTIA.

NOTVS propè moralis eſt
Pſalmus. Itaque S. Ambr. mo-
rales ſententias Dauidem ait
pleriq; locis, veluti ſtellarum
diffuſiſſe lumina; in hoc verò velut pleni
luminis ſolem meridiano feruentē calore
conſtituiſſe. Ita quanquam longiſſimus,
H 6 ta-